

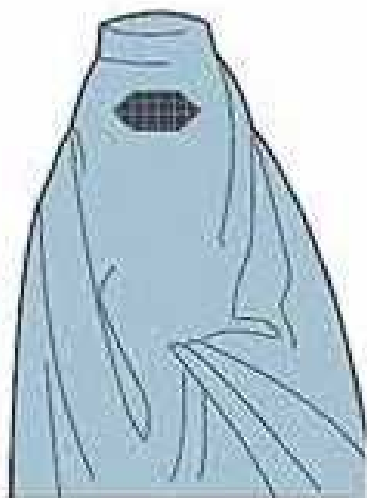
Kliknite na ďalší obrázok

**Je treba dať ľuďom vedieť, aká je realita.
O tom, ako žijú ženy,
ktoré sa stali obeťami radikálneho islamu.**

BURKA

*Väzenie
z plátna*

HIYAB**BURKA****NIQAB****SHAYLA****CHADOR**

Tradičné oblečenie moslimských žien:

Hidžáb :

Charakteristický závoj arabských žien. Tvár je voľná, a mnohé ženy ho nosia ako znak svojej identity.

Burka :

Úplne zahaľuje telo. Hustá plátenná mriežka pred očami umožňuje žene pozerat' sa bez toho, aby bola sama videná. Úplne zahaľuje aj ruky.

Nikáb :

Odev, ktorý zahaľuje telo až po členky, iba oči sú voľné – tie sa prekrývajú iným závojom.

„Shayla“ :

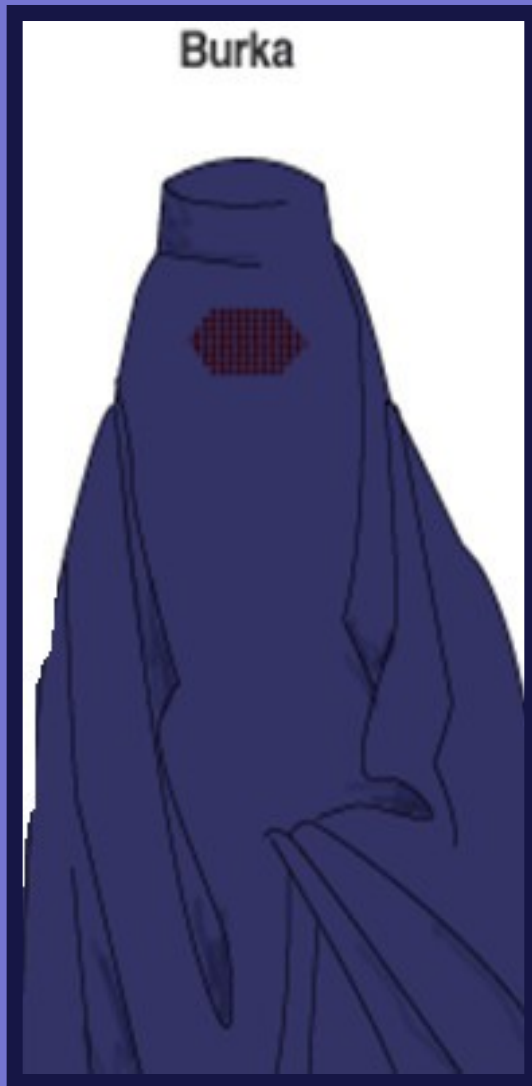
Alebo po našom „šál“, dlhý obdĺžnikový šál používaný v oblasti Perzského zálivu. Nosí sa okolo hlavy.

Čádor :

Používajú ho iránske ženy, keď idú von. Zakrýva celé telo a kombinuje sa so šálom prehodeným cez hlavu.

BURKA *

Zaviedla sa v Afganistane začiatkom 20.storočia počas vlády emira Habiballa Khana (1901-1919). Ten nariadil svojmu 200-člennému háremu nosiť burku, aby zabránil nežiaducim pohľadom a pokušeniu zo strany iných mužov, a tak skryl krásu ich tváre.

Pôvodne bola z hodvábu, umelecky vyšívaná, A Habiballove princezné nosili burku vyšívanú zlatom. Bola luxusným odevom bohatých a vplyvných žien. Odlišovala ich od ostatných a chránila pred zvedavými pohľadmi.

***Tradične sa vynájdenie burky datuje približne do 6.storočia, kedy vládol Kyros II, počas Perzského impéria. V tom čase náboženstvo islam ešte neexistovalo.**

Po odchode jednotiek Sovietskeho zväzu z Afganistanu sa dostal k moci Taliban, a burka sa stala povinnou pre všetky ženy v krajine. Táto nová burka je však odevom, ktorý zotročuje telo ženy, okrem toho aj tým, že hustý závoj cez oči jednak znemožňuje normálne vidieť, a jednak nemôže vidieť ani periférne - je závislá na iných, aby sa mohla bezpečne pohybovať, zvlášť v otvorenej krajine.

Burka spôsobuje extrémny tlak na hlavu – váži asi 7 kilogramov, a vyvoláva vyčerpanosť aj z obyčajnej chôdze. Siahá až po členky, a nielen zakrýva celé telo, ale zabraňuje ženám aj voľne sa pohybovať a bráni im v prípadnom úteku.

**Podľa svedectva žien zo skupiny RAWA (združenie afgánskych žien),
je to väzenie z plátna, ktoré znemožňuje vidieť, kam ich odvádzajú,
lebo nevidia viac ako na jeden meter od seba.
Je to ako pozerat' cez zahmlené okuliare.**

**V burke im je extrémne horko a sú úplne izolované od zvyšku sveta.
Nemôžu ani rozoznať jedna druhú navzájom.
Tie, čo potrebujú okuliare, ich nemôžu v burke nosiť.
Malý otvor v burke si ženy nemôžu rozšíriť. Ak to urobia, kruto ich zbijú.**

Často sú kvôli zníženej viditeľnosti obeťami dopravných nehôd.

Meena Keshwar, žena, ktorá založila hnutie RAWA,
na ochranu afgánskych žien.

**Režim Talibanu zaviedol voči ženám extrémne opatrenia.
Zakazuje im spievať, tancovať a hrať na hudobnom nástroji.**

Nesmú hrať šport, nesmú sa zamestnať, chodiť do školy.

Majú zakázané sami chodiť po ulici a majú zákaz dostať lekárske ošetrovanie, okrem vzdialených nemocníc mimo miest, ktoré sú bez vody, elektriny a operačných miestností – chodia tam iba zomrieť.

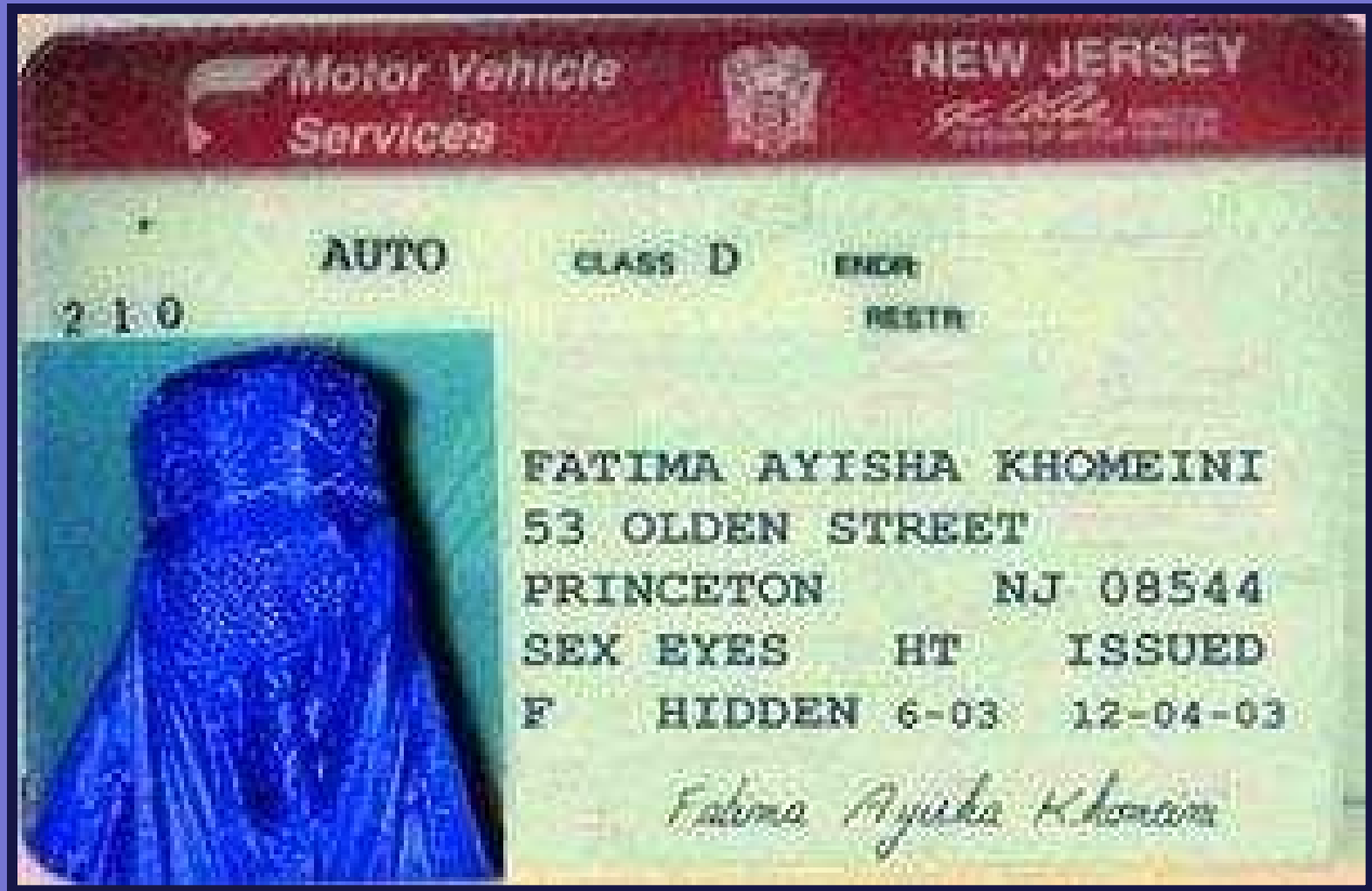
**V nemocniciach sú iba mužskí doktori,
a tí majú zakázané ošetrovať alebo operovať ženy.**

Ženy môžu cestovať iba v kufri taxíka.

Akú majú vlastne identitu?

Občiansky preukaz ženy

Pôrod v burke

Keď je žena tehotná, Afgánci povedia, že je chorá. 97% žien rodí doma, lebo majú zakázané zavolať lekárov. Takmer nikdy nemajú možnosť odvozu do nemocnice.

Pôrodná nemocnica Malalai je obklopená betónovým múrom s dvoma malými oknami, čo postavil Taliban. Manželia môžu hovoriť so ženami iba cez tie malé okienka.

Nedávny výskum hnutia „lekári pre ľudské práva“ ukázal, že 40% afgánskych žien zomrie v produktívnom veku na pôrodné komplikácie.

Kvôli burke dieťa nemôže vidieť pohľad svojej matky, jej tvár pre neho neexistuje, hlas znie pod závojom inak a nemá s matkou žiadny dotykový kontakt.

**Burka sa neodkladá
ani počas kojenia.
Úplne ničí základnú väzbu
medzi matkou a dieťaťom.**

Keď Taliban ovládol Kábul 27.9.1996, obral ženy o ich civilné práva. Vzal im vzdelanie, tituly a uväznil ich doma pod burkou.

Z desiatok tisíc žien, ktoré boli poslané domov zo svojho zamestnania, 7790 bolo učiteliek, 63 škôl sa muselo zatvoriť. 65% učiteľov, 40% školských detí a skoro polovica zo 7000 vysokoškolských študentov boli ženy.

Žena alebo odpad?

**Ich život je plný hrôzy,
vyhrážok a krutých trestov,
ak porušia jediný príkaz.**

**Pre ministerstvo
na presadenie cnosti
a prevencie voči neresti
(Ministry for the Promotion
of Virtue and Prevention
of Vice), pracujú ako patroly
mladí vojaci, ktorí chodia
po ulici s bičmi
a puškami a sledujú ženy,
ktoré nosia mejkap,
odhaľujú si tvár alebo sa
nahlas zasmejú.**

**Sú povinní ich vziať bez nároku na právnu obranu,
a vykonajú na nich trest – ukameňovanie, amputáciu, mučenie,
zbičovanie alebo verejnú popravu.**

Ukameňovanie

Ženu zakopú
do zeme až po
hrud',
a muži ju potom
kameňujú.

Kamene
nesmú byť
príliš veľké,
aby
nespôsobili
okamžitú
smrť.

Napriek papierovej rovnoprávnosti v ústave z roku 2004, ženy sa môžu stále predávať, kupovať alebo byť súčasťou dedičského konania. Ako v dňoch Talibanu, pokračujú nútené manželstvá a domáce násilie. Sú miesta, kde ženy opúšťajú múry domova len dvakrát v živote – keď sa vydávajú a keď zomrú.

V roku 2007 sa 165 žien pokúsilo spáchať samovraždu. 87% z nich trpia domácim násilím.

Polovica z nich sa priznala, že sú sexuálne zneužívané.

Za jediný rok stúplo násilie na ženách o 40%. 60% z nich sa vydá násilím.

**Polovica manželstiev sa uzatvára s dievčatami pod 16 rokov
(napriek zákonu, ktorý to zakazuje).**

**Mnoho dievčat sa dáva ako uzmierenie za hádku, alebo ako výkupné medzi kmeňmi.
Otec dostane za dcéru od 600 do 1500 Eur, čo je u nich asi trojročná výplata robotníka.**

Keďže ženy nesmú dediť po manželoch, tisíce vdov lemujú ulice, žobrujú alebo robia prostitútky, aby uživilí deti, a zvyčajne končia samovraždou. Mnohé sa mentálne zrútiť a zblázniť sa. Väčšina z nich žije na čaji a chlebe. Synov im unesú, morálne zmanipulujú a odvedú do extrémistických jednotiek.

Najviac samovrážd je medzi vdovami.

Vo verejnej nemocnici v Herate (to je mesto, kde ženy bežne páchajú samovraždu podpálením sa), ošetrili v roku 2005 asi 90 žien, ktoré sa pokúsili upáliť sa k smrti.

Zahra, ktorá bola vydatá 20 rokov, bola denne týraná a mala zákaz vidieť svoju rodinu. Bola v takej depresii, že sa poliala olejom na verenie a podpálila sa. Prežila a legálne sa rozviedla s manželom, teraz žije s matkou. Stratila pohyblivosť krku kvôli jazvám po ohni.

**Nech sa to nestane
aj u nás !!!**

